

מ"ת 4401/09/16 - מדינת ישראל נגד ר מ (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 4401-09-16 מדינת ישראל נ' מ(עציר)
לפני כבוד השופטת שוש שטרית
מדינת ישראל
המבקשת
נגד
המשיב
ר מ (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד מוחמד רחאל
ע"י ב"כ עו"ד שרון לוי, עו"ד רוזין אדרי והמתמחה רפי שמואל
21 ספטמבר 2016

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו זאת על רקע כתב אישום המייחס לו עבירה של אימים.

1. על פי החלק הכללי בכתב האישום, שוחרר המשיב במסגרת מ"ת 22672-05-16 בתאריך 12.7.2016 ושם נקבע כי אחד מערביו/מפקחיו יהא המתלונן, מר ש מ (להלן: **המתלונן**) שהוא אחיו של המשיב.

כמתואר בעובדות כתב האישום, בתאריך 1.9.2016 בשיחת טלפון אותה קיים המשיב עם אשתו הגב' ש מ איים המשיב עליה, בפגיעה בגופה באומרו: **"שיבוא לדימונה ויטפל בש ויפתח לו את התחת"**. עוד עולה מכתב האישום כי המשיב איים באמצעות הודעות SMS בפגיעה בגופם של המתלוננים בכך שכתב **"ראיתי את הפנים שלך.. אתה בשבילי זכרונו לברכה"** וכן הודעות איום נוספות כלפי המתלוננים.

2. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה לעבירת אימים של המשיב כלפי אחיו, אולם לא כלפי אשתו של המשיב אשר הוגדרה על ידי התביעה כמתלוננת. לטענתו, ניסוח כתב האישום מחמיר שלא בצדק עם המשיב שכן זה כלל לא איים על אשתו וזו לא התלוננה עליו והעובדה הנטענת בסעיף 3 לכתב האישום המייחס למשיב אימים בגופה של אשתו דינה להימחק. עוד בהקשר לניסוח כתב האישום טען כי זה לא מתאר נכון את השתלשלות הדברים וכעולה מהשיחות המוקלטות בהן נשמע המשיב.

אשר לעילת המעצר טען לאמירות ברף הנמוך של עבירת אימים וקרובים יותר לקללות וגידופים מאשר אימים של ממש. עוד טען כי יש להביא בחשבון כי הרקע והנסיבות לדברי המשיב כלפי אחיו נאמרו על רקע חשדו של המשיב כי בדבר התנהגותו הלא ראויה של אחיו המתלונן בקשריו עם אשתו של המשיב. לטענתו דווקא התנהגותו של המשיב על רקע הנסיבות שהביאו לאיים על אחיו מצביעה על מי שבמידה רבה שלט בהתנהגותו ושם גבולות לעצמו, שכן חרף מצוקתו נוכח מידע מחשיד שהגיע אליו, והוא נתון תחת תנאים מגבילים ואשתו נמנעת מלשוחח עמו ואף מנתקת את

השיחות שלו עמה, הוא לא יצא מכתובת המעצר ולא הפר תנאי שחרורו, אלא שיום לאחר אותן אמירות הוא התנצל בפני אחיו באמצעות מסרון וביקש סליחה ומחילה.

בתימוכין לדבריו הפנה לשיחה שנערכה בתאריך 8.8.16 יום לאחר האימונים שלכאורה הפנה המשיב כלפי אחיו, בגדרה אומר המשיב לאחיו ש " **אני מצטער על כל מה שרשמתי הייתי בקריז טוטאלי אני מקווה שאתה סולח לי אח יקר**" ובהקשר זה הוסיף כי בין השניים נערכה סולחה במעמד הסנגור הקודם שייצג את המשיב אולם נתון זו לא מצאה המבקשת להביא או לציין בחומר החקירה.

טענה נוספת של הסנגור בנוגע לעילת המעצר הינה בשיהוי של אחיו של המשיב בהגשת התלונה אשר פועלת לשני כיוונים, מצד אחד, חלוף תקופה של כחודש ימים מיום האמירות המאיימות של המשיב המלמדת כי למשיב לא הייתה כל כוונה לממש את איומיו וכי בקשת הסליחה מאחיו יום לאחר שאיים עליו הינה אמיתית והא אכן הצטער על דברים שאמר עת נתון היה בסערת רגשות.

3. בכל הנוגע לקיומן של ראיות לכאורה ב"כ המבקשת בתשובתו לשאלת בית המשפט אישר כי אשתו של המשיב לא הגישה נגדו תלונה ואף הסכים כי המשיב לא איים על אשתו, אלא איים בפני אשתו כי יפגע באחיו והפנה לשיחה מוקלטת בין המשיב לאשתו ש המלמדת על שיח אגרסיבי מצדו של המשיב אשר אומר לאשתו " **אני אשב עליו שבעה אני אתפלל שייקחו את הילדים שלו**" וכן הפנה להודעות SMS בעלות תוכן מאיים ומקלל.

עוד אישר ב"כ המבקשת במהלך הדיון כי בשיחות המוקלטות לא ניתן למצוא אמירות מאיימות פר אקסלנס, אלא אופן דיבור אגרסיבי בעל אופי מאיים.

אשר לעילת המעצר, טען ב"כ המבקשת כי השילוב בין העובדה שנגד המשיב תלוי מאסר על תנאי בגין עבירות איומים, לצד אמירות מאיימות כלפי אחיו אשר שימש לו כמפקח וערב במסגרת שחרורו ממעצר ובעת שהותו במעצר בית מקים עילת מעצר שכל הפחות מצריכה להפנות את המשיב לשירות המבחן על מנת שזה יעמוד על מערכת היחסים בין המשיב לבין אחיו.

4. לאחר ששמעתי טיעוני ב"כ הצדדים ועיינתי בחומר החקירה, מצאתי קיומה של עילת מעצר גבולית ביותר שאינה מצדיקה המשך מעצרו של המשיב, ואשר לבקשת המבקשת לתסקיר מעצר שיבחן את מערכת היחסים בין המשיב לבין אחיו, אומר כי הגבולות בעילת המעצר והמסוכנות המפוחתת אם בכלל של המשיב כלפי אחיו אינה מצריכה הדרשות לתסקיר מעצר, ובכל מקרה אציין כי לעיוני הוגש תסקיר מעצר מפורט ומעמיק בנוגע למשיב זה לא מכבר במסגרת תיק מ"ת 16-05-26672, שם הוריתי ביום 12.7.2016 על שחרור המשיב בתנאים מגבילים בהם נמצא עד מועד מעצרו בתיק זה ואותם לציין ולהדגיש הוא לא הפר.

5. קודם לכל, יש לעמוד על העובדה כי מחומר החקירה ומדברי המבקשת עצמה עולה כי הגם שכתב האישום מייחס למשיב כי איים בפגיעה בגופה של אשתו - אין חולק בין הצדדים כי המשיב לא איים על אשתו וזו בכלל לא הגישה נגדו תלונה והיא בכלל לא מתלוננת כרשום בעובדות כתב האישום, והיה ראוי כי המאשימה תזהר בניסוחה את כתב

אשר לאמירות המאיימות של המשיב אותם השמיע באוזנה של אשתו וכלפי אחיו וכמתואר בכתב האישום, על אלה אין חולק, ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה.

6. אשר לעילת המעצר, לא יכול להיות חולק כי המבקשת לא הייתה באה בבקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים חרף המאסר המותנה התלוי נגדו בעבירה זו, לולא היה נתון בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא. נראה כי המבקשת החמירה עם המשיב יתר על המידה בבקשה שלפניי ובהינתן כי מדובר באמירות שאמנם נופלות בגדר עבירת האיומים, אולם ניתן להתרשם ממכלול המסרונים ששלח המשיב לאחיו המתלונן, כי אלה האמירות והדברים, עיקרן מטובל בקללות, גידופים ולשון גסה ואגרסיבית של המשיב. לשון אחרת, המדובר באמירות מאיימות מהרף הנמוך מאוד של עבירת האיומים שספק בעיניי אם היו מביאים לבקשת מעצר לולא העובדה כי המשיב נתון תחת תנאים מגבילים בתיק אחר שנדון לפניי, תיק "שהוחצן" תקשורתית וציבורית.

בטענות ב"כ המשיב בנוגע לעילת המעצר בהן הרחבתי לעיל אני מוצאת טעם ממש, לא אחזור לפרט בהן אם כי אני מוצאת להדגיש כי הרקע לאמירות שהפנה המשיב כלפי אחיו אינו מצביע על מערכת יחסים מורכבת ומסובכת בין המשיב לאחיו ואף לא בין השניים לבין אשתו של המשיב כפי שהצטייר בפניי במהלך הדיון, עיון בהודעות ששלח המשיב לאחיו מצביעות על עניין נקודתי הנוגע לחשדו של המשיב, כי אחיו מנסה לעשות על מנת לקחת לידי את דמי השכירות של יחידת הדיור שבבעלותו של המשיב שאותה הוא נוהג להשכיר, ותוך שהוא עושה לצורך כך " יד אחת" עם אשתו של המשיב.

המדובר במי שנתון תחת תנאים מגבילים מחוץ לעיר דימונה שם ביתו ושם מתגוררים בני משפחתו הגרעינית והמורחבת, אשר לא הפר תנאי שחרורו שביקש קודם לאמירות המאיימות וגם במהלך

מאחיו, המתלונן להרפות מכל העניין האמור, וחזר וביקש ממנו ממש להימנע מלהתערב בענייניו כשסמוך לאחר מכן ביקש סליחה ומחילה ממנו.

על עצמת העילה ומידת הסיכון מהמשיב ניתן להתרשם גם מהעובדה כי אחיו של המשיב הגיש תלונה לאחר כחודש ימים שבמהלכן לא פנה המשיב אליו, ולא הוציא איזומו לפועל, ניתן להתרשם ביחס לעילה ומידת הסיכון גם מהודעתו הלקונית משהו של המתלונן ממנה לא נלמד על חשש ממשי שלו אלא דווקא זה משתף את החוקר בקושי שלו להגיש תלונה נגד אחיו ונשימה אחת מוסיף כי הוא חפץ להמשיך ולסייע לאחיו.

במכלול הדברים בהחלט ניתן לומר כי עילת המעצר הינה גבולית וכי מסוכנות המשיב כלפי אחיו אם בכלל, אז, ובעיקר כיום, הינה נמוכה והיא פוחתת עוד יותר בהינתן כי זה "ברגיל" נתון בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא בעיר ערד בעוד אחיו מתגורר בעיר דימונה.

7. סיכומם של דברים, ובהביאי בחשבון כי המשיב נתון בתיק מ"ת 26672-05-16 תחת תנאים מגבילים הכוללים מעצר בית בעיר ערד, אני מורה על שחרורו ממעצר וחזרתו לשהות באותם בתנאים עליהם הורתי ביום 12.7.2016 ובתנאים הנוספים הבאים:

- א. נאסר על המשיב ליצור קשר בין במישרין ובין בעקיפין עם המתלונן.
- ב. התייצבות לכל הדיונים בעניינו, וזאת בליווי הערבה.
- ג. ערבות עצמית וערבות צד ג' של אחותו גב' ת מ ת.ז. בסך 5,000 ₪ כל אחת.

הודע למשיב בדבר הדיון המקדמי הקבוע בתיק העיקרי ליום 10.10.2016 בשעה 12:30 בפני כב' השופט ד"ר יובל ליבדרו וכי עליו להתייצב בליווי הערבה.

**ניתנה והודעה היום י"ח אלול תשע"ו,
21/09/2016 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**